

اذکار صبح و شام

هدیه: از کتابخانه مرحوم مولوی محمد سرور فیضی جیجه ای، فراه، افغانستان - ۱۴۰۳ 

ویراستار: محمد رابع صاحب زاده 

ترتیب: عبدالبصیر الکوزی 

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَذْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ

[متفق عليه]

خواننده محترم! اگر اذکار را برای بار اول می خوانید کوشش کنید که به تدریج پیش بروید یعنی در روز اول همه اذکار را نخوانید بلکه مقدار کم آنرا بخوانید و روز بعدی مقدار آنرا بیشتر کنید. به این ترتیب هنگامی که زبان تان در خواندن اذکار خوب روان شد باز می توانید همه روزه اذکار را در اوقات صبح و شام به بسیار آسانی ختم کنید. و صلی الله علی نبینا محمد و علی آله و صحبه و سلم تسلیماً کثیراً. و آخرُ دعوانا أن الحمد لله ربَّ العالمین.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۰ دلیل برای خواندن اذکار صبح و شام:

- ۱: با خواندن اذکار صبح و شام، شما فرمان خداوند متعال را به جا می آورید.
- ۲: با خواندن اذکار صبح و شام، به مخلوقاتی که خداوند متعال را تسبیح می گویند، می پیوندید.
- ۳: با خواندن اذکار صبح و شام، عظمت خداوند را در بهترین زمان قدردانی می کنید.
- ۴: با خواندن اذکار صبح و شام، توحید و بندگی خود را برای خدا مجدداً تأیید می کنید.
- ۵: با خواندن اذکار صبح و شام، در روز خود برکات کسب می کنید.
- ۶: با خواندن اذکار، پاداشی مانند بخشش گناهان، نجات از دوزخ و شفاعت حضرت محمد ﷺ را حاصل می کنید.
- ۷: با خواندن اذکار صبح و شام، از رفاه در این زندگی دنیا و آخرت لذت می برید.
- ۸: با خواندن اذکار صبح و شام، آرامش و رضایت را دریافت می کنید.
- ۹: با خواندن اذکار صبح و شام، می توانید در این دو زمان بسوی خداوند متعال سفر کنید.
- ۱۰: با خواندن اذکار، خود را از جادو، نظر بد، شیاطین، مریضی، مشکلات، ضرر، افسردگی و تشویش محافظت می کنید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾ ۱ [سورة الفاتحة: ۱-۷]

۱- در حدیث ابی بن کعب رضی الله عنه آمده است که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند: قسم به ذاتی که جانم در دست او است، نه در تورات، نه در انجیل، نه در کتاب‌های آسمانی دیگر و حتی در قرآن مثل این سوره (یعنی سوره فاتحه) نازل نشده است و این سوره هفت آیه مکرره است که الله متعال آن را بر من اعطاء نموده است. (ترمذی، باب ما جاء فی فضل فاتحة الكتاب).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ
عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْبَافِلِحُونَ ﴿٥﴾

[سورة البقرة: ١-٥]

۱- دارمی و بیهقی در شعب الایمان به روایت از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه آورده اند که: «هر کس ده آیه از سوره بقره را در اول روز بخواند، تا شام هیچ شیطانی به او نزدیک نمی شود؛ و اگر آن را شامگاهان بخواند، شیطان تا صبح به او نزدیک نمی شود؛ و چیزی را که ناپسند می دارد در اهل و مالش نخواهد دید».

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ ﴿٢٠١﴾ [سورة البقرة: ٢٠١]

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [سورة آل عمران: ٨]

۱- امام ابن کثیر رحمته الله می‌فرماید: «آیه کریمه جامع و در برگیرنده خیر دنیا و آخرت است؛ زیرا حسنه در دنیا همه خوبی‌های دنیوی، از قبیل صحت‌مندی، روزی فراخ، علم نافع، عمل صالح، و هر خیر دیگری را شامل می‌شود. و حسنه در آخرت نیز شامل نجات از صحنه‌های هولناک رستاخیز، آسان‌گیری در حساب و داخل شدن به بهشت می‌باشد. و نجات از دوزخ، عبارت از توفیق آماده شدن اسباب آن در دنیاست که عبارت اند از اجتناب از محرمات، ترک شبهات و دوری از گناهان».

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عَلَيْهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ [سورة البقرة: ٢٥٥]

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود رضی الله عنه آورده اند که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «هر کس ده آیه (چهار آیه از اول سورة بقره و آیت الکرسی و دو آیه بعد از آن و آیات پایانی سورة بقره) را بخواند، به خانه او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطُّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَبَسَّكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا
يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطُّغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ ١

[سورة البقرة: ٢٥٦-٢٥٧]

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود رضی الله عنه آورده اند که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «هر کس ده آیه (چهار آیه از اول سوره بقره و آیت الکرسی و دو آیه بعد از آن و آیات پایانی سوره بقره) را بخواند، به خانه او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ
فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ
رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ ١ [سورة البقرة: ٢٨٤-٢٨٥]

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود رضی الله عنه آورده اند که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «هر کس ده آیه (چهار آیه از اول سورة بقره و آیت الکرسی و دو آیه بعد از آن و آیات پایانی سورة بقره) را بخواند، به خانه او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحِمْلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ [سورة البقرة: ٢٨٦]

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود رضی الله عنه آورده اند که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «هر کس ده آیه (چهار آیه از اول سورة بقره و آیت الکرسی و دو آیه بعد از آن و آیات پایانی سورة بقره) را بخواند، به خانه او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقوى و مقام قرآن كريم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

[سورة الحشر: ١٨-٢١]

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْبُصُورُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾ ۱

[سورة الحشر: ٢٢-٢٤]

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: هر کس که در صبح هنگامی که بر می خیزد سه مرتبه «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» بگوید و سه آیه از آخر سوره حشر را بخواند، الله متعال برای آن بنده هفتاد هزار فرشته را قرار می دهد که تا شام بر او درود می فرستند و اگر در آن روز بمیرد شهید می میرد، و هر که به شام برسد (این کلمات را در شام بخواند)، او نیز در همان مقام خواهد بود. (ترمذی، حدیث شماره: ۲۹۲۲)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ [سورة الإخلاص: ١-٤]

۳ مرتبه صبح،
۳ مرتبه شام

۱- حضرت رسول اکرم ﷺ در مورد سورة اخلاص فرمودند: «آیا می‌تواند یکی از شما که یک ثلث قرآن را در یک شب بخواند؟ صحابه پرسیدند: ای رسول خدا! کدام یک از ما قدرت این کار را دارد؟ حضرت رسول اکرم ﷺ فرمودند: «قل هو الله احد» یک ثلث قرآن است». (صحیح مسلم، حدیث شماره: ۱۹۲۲)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ
إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ [سورة الفلق: ١-٥]

۳ مرتبه صبح،
۳ مرتبه شام

۱- هر کسی هنگام صبح و شب سه مرتبه سوره اخلاص و معوذتین (سوره الفلق و سوره الناس) را بخواند الله متعال او را از گزند همه موجودات مؤذی در امان می‌دارد. این حدیث را ابو داود، ترمذی و نسائی نقل کرده‌اند و ترمذی آن را حسن گفته است. همچنین شیخ آل‌بانی این حدیث را حسن می‌داند.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾ ١

[سورة الناس: ١-٦]

۳ مرتبه صبح،
۳ مرتبه شام

۱- هر کسی هنگام صبح و شب سه مرتبه سوره اخلاص و معوذتین (سوره الفلق و سوره الناس) را بخواند الله متعال او را از گزند همه موجودات مؤذی در امان می‌دارد. این حدیث را ابو داود، ترمذی و نسائی نقل کرده‌اند و ترمذی آن را حسن گفته است. همچنین شیخ آلبانی این حدیث را حسن می‌داند.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ إِلَيْهِ
النُّشُورُ. (بيهقي) و از طرف شب به جای (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ)؛ (أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى)
و به جای (إِلَيْهِ النُّشُورُ)؛ (إِلَيْهِ الْمَصِيرُ) گفته شود.

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ. (نسائی) ۱ و از طرف شب به جای (مَا أَصْبَحَ)؛ (مَا أَمْسَى) گفته شود.

۱- هر کسی این دعا را در هنگام صبح بخواند، شکر آن روز را ادا کرده است؛ و هر کس هنگام شب آن را بخواند، شکر آن شب را ادا نموده است. این حدیث را ابو داود، نسائی، ابن سنی و ابن حبان روایت کرده اند و ابن باز در کتاب (تحفة الاخیار ص ۲۴) سند آن را حسن گفته است.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ. (مسلم) ۱

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. (بخاری) ۲

۱- از ام المؤمنین حضرت جویریہ روایت شده که روزی در موقع نماز صبح حضرت پیامبر اکرم ﷺ از نزد او خارج شدند، وقتی هنگام ظهر برگشتند دیدند که حضرت جویریہ هنوز در جای نماز خود نشسته است و ذکر می‌کند، حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: من چهار کلمه را سه بار تکرار کرده ام که هم وزن و همپایه گفته‌های تو می‌باشد. و آن کلمات عبارت اند از: (سبحان الله و بحمده عدد خلقه...). صحیح مسلم.

۲- هر کس هنگام شب آن را با یقین بگوید و در آن شب بمیرد، و یا صبح بگوید و در همان روز بمیرد، به بهشت وارد می‌شود. (بخاری، باب افضل الاستغفار).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ
اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ
وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ. (بخاری)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ. (احمد) ۱

۱۰ مرتبه صبح،
۱۰ مرتبه شام

۱- در حدیث شریف آمده است که «هر کس ده بار صبح و ده بار شب برایم درود بفرستد روز قیامت شفاعت من شامل حالش می شود». (مسند احمد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

[سورة الحج: ۷۸]

خواننده محترم! اگر خواندن تمام اذکار بر نفس شما ثقیل و گران تمام می شود و یا وقت تان کم است میتوانید به همین آیه تلاوت شده فوق اکتفاء کنید ان شاء الله خداوند متعال مقبول درگاه خود قرار دهد. آمین.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أُصْبِحُنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ،
وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. (بخاری)
و از طرف شب به جای (أُصْبِحُنَا)؛ (أُمْسَيْنَا) گفته شود.

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أُمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ. (ترمذی).
و از طرف شب به جای (أُصْبِحُنَا)؛ (أُمْسَيْنَا) و به جای (أُمْسَيْنَا)؛ (أُصْبِحُنَا)
و به جای (إِلَيْكَ النُّشُورُ)؛ (إِلَيْكَ الْمَصِيرُ) گفته شود.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا رَبِّ، لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ، وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ. (ابن ماجه) ۱
رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا وَرَسُولًا. (ترمذی) ۲

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: شخصی این عبارت را به زبان آورد، دو تن از فرشتگان در نوشتن آن دچار مشکل شده و به آسمان بالا رفته و گفتند: پروردگارا! بنده تو سخنی را به زبان آورد که ما ندانستیم آن را چگونه بنویسیم، خداوند متعال در حالی که بهتر می داند بنده اش چه گفته است از آنان می پرسد بنده ام چه سخنی به زبان آورده است؟ آنان عبارت فوق را می گویند، خداوند متعال می فرماید: همان گونه که بنده ام گفته است نوشته کنید تا روزی که با من روبه رو شود پاداش وی را بدهم. این حدیث در سنن ابن ماجه آمده است.

۲- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: کسی که صبح گاهان و شب هنگام بگوید (رضیت بالله ربا...) الله متعال از او راضی می گردد. این حدیث را ابو داود، ترمذی، نسائی و حاکم نقل کرده اند.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. (نسائی) ۱
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. (ترمذی) ۲
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. (مسلم)
سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. (احمد)

۱- هر کس شامگاه سه مرتبه این دعا را بخواند سختی‌های آن شب به او ضرری نمی‌رساند. احمد، نسائی، ابن سنی و ترمذی این حدیث را روایت کرده اند.

۲- پیامبر ﷺ فرمودند: کسی که این دعا را بخواند، خداوند او را می‌بخشد حتی اگر از میدان جنگ فرار کرده باشد. (ترمذی).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّيِّعُ
الْعَلِيمُ. (ترمذی) ۱
اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ. (احمد) ۲

- ۱- از عثمان بن عفان رضی اللہ عنہ روایت است که هر کس سه بار در وقت صبح و سه بار در وقت شب این دعا (بسم الله الذي لا يضر...) را بخواند هیچ چیزی به او ضرر نمی‌رساند. (سنن ترمذی).
- ۲- از ابو موسی اشعری روایت است که گفت: روزی حضرت پیامبر اکرم صلی اللہ علیہ وسلم ما را مخاطب قرار داده فرمودند: ای مردم از شرک بترسید، زیرا شرک از صدای مورچه خفیف‌تر است. کسی از حاضران گفت چگونه ممکن است از چنین شرکی برحذر بود؟ پیامبر اکرم صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: بگویید: (اللهم انا نعوذ بك من ان نشرك بك...) احمد و طبرانی این حدیث را با اسناد خوب روایت کرده‌اند.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ
وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَقَهْرِ الرِّجَالِ. (ابو داود) ۱
اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ. (نسائي) ۲

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: هر گاه این کلمات را صبح و شام بخوانی غمت زائل شده دینت ادا می گردد. (سنن ابو داود).

۲- حضرت پیامبر اکرم ﷺ این دعا را سه مرتبه صبح و سه مرتبه شب می خواندند. (سنن ابو داود، احمد، نسائی و بخاری).

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (ابن ماجه) ۱
حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. (ابو داود)

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: «هرکس در هر روز صد بار این دعا را بخواند: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) هیچ معبودی جز الله نیست که تنها و بی‌شریک است، پادشاهی و حمد و ستایش سزاوار او و از آن اوست و او بر هر چیزی و هر کاری تواناست»، برای او ثوابی معادل ثواب آزاد کردن ده برده خواهد رسید و برای او صد کار نیک نوشته و صد گناه از او پاک می‌گردد و آن روز تا غروب از شر شیطان محفوظ و در امان است، و هیچ کس کاری بهتر از آن نکرده، مگر آن کسی که بیشتر از او عمل کرده باشد. (ابن ماجه، حدیث شماره: ۳۷۹۸)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى
نَفْسِيْ ظُرْفَةً عَيْنٍ. (حاكم)

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُّتَقَبَّلًا. (ابن ماجه)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ
تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تَوَجَّجُ اللَّيْلُ فِي
النَّهَارِ وَتَوَجَّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَبِيتِ وَتُخْرِجُ الْمَبِيتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ ۱ [آل عمران: ۲۶-۲۷]

۱- معاذ بن جبل رضی اللہ عنہ می گوید حضرت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند: اگر این کلمات را بخوانی و قرض هایت به اندازه کوهها باشد، الله متعال زمينه ادای آن را مساعد می سازد. (المعجم الكبير للطبرانی، حدیث شماره: ۱۶۷۴۶)

چشم زدن و تأثیر آن حق است (نظر بد وجود دارد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنَّ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَنَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾
[سوره قلم: ۵۱-۵۲]

نزدیک است کافران هنگامی که آیات قرآن را می شنوند، تو را با چشمان خود به سر درآورند و هلاک سازند، و می گویند: او قطعاً دیوانه است. در صورتی که قرآن جز اندرز و پند جهانیان و مایه بیداری و هوشیاری ایشان نیست.

دعای حفاظت از نظر بد (دفع چشم زخم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنِ ابْنِ نَهَالٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ،
عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَيَقُولُ: إِنَّ أَبَا كُبَا كَانَ يُعَوِّذُ
بِهَذَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ، **أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ**
لَآمَةٍ. (بخاری) ۱

۱- ابن عباس میگوید: نبی اکرم ﷺ برای حفظ حسن و حسین چنین دعا میکرد: «**أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَآمَةٍ**» و میفرمود: «پدر شما (ابراهیم علیہ السلام) برای حفظ اسماعیل و اسحاق، همین دعا را میخواند». ترجمه دعا: از هر شیطان، حشره گزنده و چشم شور به سخنان کامل خدا، پناه میبرم. (صحیح بخاری، حدیث شماره: ۳۳۷۱)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾ ١
[سورة الصافات: ١٨٠-١٨٢]

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ احياناً در آخر نماز خود اين آيات را مى خواندند. (سنن ترمذی، باب ما يقول اذا سلم من الصلاة) و امام نووی رحمه الله در الاذکار آورده است: در حلیة الاولیاء به روایت حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام آمده است: هر کس مى خواهد پیمانه ثواب را کامل دریافت کند، در آخر مجلس خویش یا هنگام برخاستن بگوید: (سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين).

معلومات اضافي

فضایل خواندن سوره های مبارکه کهف و ملک

عَنْ سَهْلِ ابْنِ مَعَاذِ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ قَرَأَ أَوَّلَ الْكَهْفِ وَآخِرَهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا مِنْ قَدَمِهِ إِلَى رَأْسِهِ، وَمَنْ قَرَأَهَا كُلَّهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا مِنْ بَيْنِ الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ) (احمد)

از سهل ابن معاذ ابن انس جهنی و او از پدرش از رسول الله ﷺ روایت می کنند که آن حضرت فرمودند! هرکس اول و آخر سوره کهف را بخواند برایش نوری از سر تا پایش می باشد و هرکس تمام سوره کهف را بخواند برایش نوری مابین زمین و آسمان خواهد بود.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ (إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ) (ترمذی)

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که نبی خدا صلی الله علیه و آله فرمودند! سوره یی از قرآن است که سی آیه دارد، و این سوره (آنچنان اصرار) بر شفاعت انسان می کند تا آنکه بخشیده شود و آن سوره «تبارک الذی بیده الملک» است.

سبب اصلی خواری مسلمانان و راه حل آن

تأثرات از شیخ الهند حضرت مولانا محمود حسن دیوبندی رحمه الله - اسیر کشور مالتا

«تا آنجا که در خلوت های زندان، در باب اینکه چرا در سراسر دنیا، مسلمانان هم از لحاظ دنیوی و هم از لحاظ دینی دچار تباهی شده اند فکر کردم به این نتیجه رسیده ام که بدو سبب مسلمانان با انحطاط و زوال مواجه شده اند اینکه: اول: قرآن را ترک گفته اند (یعنی از احکامات آن روی گردانیده اند) و دوم: بین خودشان اختلافات و نزاع ها دارند بنابراین من با این عزم راسخ بیرون آمده ام که بقیه زندگی خود را وقف این کار کنم که قرآن کریم را لفظاً و معنیاً به عامه مردم برسانیم. برای خورد سالان در هر قریه و قصبه مدرسه های تاسیس شود تا در آنجا بچه ها قرائت کردن قرآن را یاد گیرند و برای جوانان و سالخوردگان مکاتیب عمومی و ملی باز شود تا در آنجا معانی و مفاهیم دقیق قرآن به آنها تدریس شود و به آنها ترغیب شود که تعلیمات قرآنی را جامعه عمل پیوشانند و دعوا و نزاع بین مسلمانان را به هیچ وجه تحمل نکنیم. ۱- [وحدت امت، اثر مفتی محمد شفیع، از انتشارات «مکتبه المنبر» فیصل آباد]

فاش گویم آنچه در دل مضمَر است	این کتاب نیست چیزی دیگر است
چون بجان در رفت جان دیگر شود	جان چون دیگر شد جهان دیگر شود! [اقبال]

اساسات دين مقدس اسلام (اول)

علماء گرامی فرموده اند که تمام اساسات دين مقدس اسلام را اين چهار حديث نبوی احتوا نموده است.
اول: توجه به نیت:

وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصٍ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بْنِ نُفَيْلٍ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى بْنِ رِيَّاحِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُرْطِ بْنِ رِزَّاحِ بْنِ عَدِيٍّ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ بْنِ غَالِبٍ الْقُرَشِيِّ الْعَدَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَا جَرَ إِلَيْهِ». (متفق عليه)

از حضرت عمر بن الخطاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ روايت شده که گفت: از رسول خدا ﷺ شنيدم که فرمود: همانا ثواب اعمال به نیت بستگی دارد و هر کس نتیجه نیت خود را درميابد، پس کسی که هجرت او بسوی خدا و رسول او است ثواب هجرت بسوی خدا و رسولش را در می یابد و کسی که هجرتش بسوی دنيا باشد بآن ميرسد يا هجرت او برای ازدواج با زنی باشد، پس هجرت او بسوی چیزیست که برای رسیدن به آن هجرت نموده است.

اساسات دين مقدس اسلام (دوم)

دوم: اجتناب از امور بیهوده و پوچ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَسَنَ إِسْلَامِهِ الْهَرَّةُ تَرَكُهُ مَا لَا يَعْْنِيهِ». (ترمذی)
از ابی هریره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: از حسن و نیکویی اسلام شخص ترک امور بی فایده است.
یعنی از نشانه‌های خوبی انسان مسلمان این است که آنچه را که بی معنی و پوچ است (و یا به او تعلق ندارد) ترک می کند.

سوم: خیر خواه بودن به مسلمانان:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ». (متفق عليه)
از انس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ روایت است که: پیامبر ﷺ فرمود: مؤمن شمرده نمی شود یکی از شما تا دوست داشته باشد برای برادرش آنچه را که برای خویش دوست می دارد.

اساسات دين مقدس اسلام (سوم)

چهارم: پرهیز از امور مشکوک:

وَعَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ، اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ، وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مُحَارِمَهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ: أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». (متفق عليه)

از نعمان بن بشیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا روایت شده است که، گفت: از رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شنیدم که می فرمود: همانا حلال واضح است و حرام واضح است و در میان آن دو امور مشتبهی وجود دارد که بسیاری مردم آن را نمی دانند پس آنکه از مشتبهات پرهیزد برای دین و آبروی خود پاکی جسته است و آنکه به مشتبهات آلوده شود، در حرام افتاده است، مانند چوپانی که در اطراف چراگاه ممنوعه می چراند نزدیک است که گوسفندان در آن وارد شود، و آگاه باشید که هر پادشاهی چراگاهی ممنوعه دارد و چراگاه ممنوعه خدا چیزهاییست که حرام نموده است، آگاه باشید که در جسم پاره گوشتی است که اگر صالح شود، همه جسد درست و صالح می گردد و اگر فاسد گردد تمام جسم فاسد می گردد و بدانید که آن قلب است.

معرفی گناهان کبیره (اول)

﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ [سورة النساء: ۳۱]

«اگر از گناهان کبیره ای پرهیزید که از آن نهی شده‌اید، گناهان صغیره‌ی شما را (با فضل و رحمت خود) از شما می‌زدائیم و (به شرط استغفار از کبائر و عدم اصرار بر صغائر) شما را به جایگاه ارزشمندی (که بهشت برین است) وارد می‌گردانیم».

امام ذهبی رحمته الله در کتاب «الکبائر» اشاراتی زیبا به انواع گناهان دارند و می‌فرمایند: آنچه از گناهان که در قرآن و سنت ذکر شده بر دو قسم اند (گناهان صغیره) یعنی: گناهان کوچک و (گناهان کبیره) یعنی: گناهان بزرگ. گناهان صغیره در دنیا به دو طریق بخشیده می‌شوند با توبه و یا انجام نیکی‌ها اما گناهان کبیره فقط با توبه بخشیده می‌شوند که در ذیل به مجموعه‌ای از گناهان کبیره اشاره می‌شود:

۱. شرک به الله، ۲. قتل ناحق، ۳. جادوگری، ۴. ترک نماز، ۵. زکات ندادن، ۶. بدون عذر روزه نگرفتن، ۷. با وجود توانائی حج نکردن، ۸. نافرمانی والدین، ۹. قطع صله رحم، ۱۰. زنا کردن، ۱۱. لواطت، ۱۲. ربا خواری، ۱۳. خوردن مال یتیم به ناحق

معرفی گناهان کبیره (دوم)

۱۴. بر الله متعال و پیامبر (ص) دروغ بستن، ۱۵. از میدان جهاد فرار کردن، ۱۶. خیانت رهبر به ملت، ۱۷. تکبر و غرور، ۱۸. شهادت دروغ، ۱۹. شراب نوشی و استعمال مواد مخدر، ۲۰. قمار بازی، ۲۱. تهمت زدن به زنان پاک دامن، ۲۲. خیانت و دزدی در مال غنیمت و بیت المال، ۲۳. دزدی، ۲۴. سرقت و قطاع الطریقی، ۲۵. به دروغ قسم یاد کردن و خلاف وعده کردن، ۲۶. به مال و آبروی مردم تعرض کردن، ۲۷. گرفتن مالیات به ناحق، ۲۸. حرام خواری، ۲۹. دست به خودکشی زدن، ۳۰. دروغ گفتن، ۳۱. قضاوت بر خلاف قرآن و سنت نمودن، ۳۲. رشوت دادن و رشوت گرفتن، ۳۳. زنان و مردان خود را به یکدیگر تشبیه کردن، ۳۴. دیوثی کردن، ۳۵. حلاله نمودن (کسانیکه زن مطلقه را به حيله به نکاح می گیرند و بعداً طلاق داده تا به شوهر اولش حلال گردد)، ۳۶. بی توجهی در نظافت بدن (بدن و لباس را از ادرار محافظت نکردن، ۳۷. ریاکاری در عبادات و اعمال، ۳۸. فراگیری علم برای حصول دنیا، ۳۹. خیانت در امانت، ۴۰. منت گذاشتن بعد از نیکی و احسان ۴۱. انکار از تقدیر خیر و شر و تکفیر برادر مسلمان، ۴۲. تجسس در سخنان و اعمال دیگران، ۴۳. نمایی و سخن چینی، ۴۴. دشنام دادن برادر مسلمان ۴۵. عهد شکنی و وعده خلافی، ۴۶. سخنان کاهنان، منجمان، فال گیران و ستاره شناسان را قبول کردن، ۴۷. نافرمانی زن از دستورات شرعی شوهر،

معرفی گناهان کبیره (سوم)

۴۸. ساختن مجسمه برای عبادت، ۴۹. در هنگام مصیبت کلمات خلاف شرع بر زبان آوردن، زدن بر سر و صورت و پاره کردن گریبان ۵۰. سرکشی و بی انصافی در حقوق دیگران، ۵۱. ظلم نمودن بر زن، خادم، ضعیف و یا حیوانات و سوء استفاده کردن از آنها، ۵۲. آزار رساندن به همسایه، ۵۳. مسلمان آزاری و دشنام دادن، ۵۴. آزار رسانی به بندگان الله متعال و خود را برتر دانستن، ۵۵. لباس را به قصد تکبر از حد معمول بلند نمودن و یا رها کردن پاچه شلوار پایین تر از قوزک پای، ۵۶. پوشیدن لباس ابریشمی و استفاده از طلاء توسط مردان، ۵۷. فرار غلام و برده از آقا (صاحبش) بدون کدام عذر، ۵۸. ذبح حیوانات بدون اسم الله متعال و یا ذبح به اسم کسی دیگر، ۵۹. خود را به غیر پدر به کسی دیگر نسبت دادن، ۶۰. مجادله برای دفاع از باطل و یا خود نمایی، ۶۱. آب اضافی را در زمان نیاز به مردم نیازمند ندادن، ۶۲. کاستن از وزن پیمانه و ترازو، و یا متراژ اجناس، ۶۳. ایمن شدن از عذاب الهی، ۶۴. خوردن گوشت خوک (خنزیر) و نا امید شدن از رحمت الهی، ۶۵. بدون عذر همیشه نماز را تنها خواندن و یا نماز با جماعت را ترک کردن، ۶۶. نمازهای جمعه را همیشه و بدون عذر شرعی ترک کردن، ۶۷. ظلم کردن در وصیت و یا خیانت کردن در تقسیم میراث و غصب میراث، ۶۸. مکاری و فریبکاری، ۶۹. افشای راز مسلمانان به کفار و سلاح کشیدن بر روی برادر مسلمان، ۷۰. دشنام دادن یاران و اصحاب حضرت پیامبر اکرم ﷺ.

اذکار صبح و شام شما را محافظت می کند از...

امام ابن قیم رحمۃ اللہ علیہ می فرماید: «اذکار صبح و شام نقش سپر را دارد. هرچه ضخیم تر باشد، صاحب آن بیشتر محافظت می شود. بلکه قدرت آن به حدی می رسد که تیری که به سمت آن شلیک می شود به عقب برگردد و بر کسی که آن را شلیک کرده است تأثیر بگذارد.»

۱: کفر، عذاب قبر، آتش دوزخ، گناه و عواقب آن.

۲: فقر و قرضداری.

۳: ظلم و صدمه زدن به خود.

۴: حسادت و بخل.

۵: وسوسه های شیطانی، افراد شیطان صفت، جنیات، اضطراب، تشویش، غم، ترس و هراس.

۶: سحر و جادو، تنبلی و به تعویق انداختن کارها.

۷: مشکلات غیرمترقبه و خواری دوران کهن سالی.

چه وقت اذکار را باید بخوانیم؟ اذکار صبح: بین فجر و طلوع آفتاب - اذکار شام: بین عصر و مغرب خوانده شود.